

AMU = DAMU + FAMU + HAMU

OPONENTSKÝ POSUDEK vysokoškolské kvalifikační práce

Program: bakalářský

Obor: Taneční věda

Jméno studenta: Beneš, Ladislav

Název práce: Spektrum a síť uměleckých tanečních škol v Praze mezi válkami

Vedoucí práce: prof. Mgr. Dorota Gremlicová, Ph.D.

Oponent práce: MgA. Elvíra Němečková, Ph.D.

	A	B	C	D	E	F
Volba tématu	x					
Formulace cílů práce		x				
Volba metodiky zpracování			x			
Splnění cílů práce			x			
Obsah práce			x			
Práce s prameny a zdroji informací (citace, odkazy a poznámky)			x			
Struktura a formální úprava práce			x			
Stylistická úroveň textu a přesvědčivost argumentace		x				
Jazyková úroveň textu (gramatika, pravopis)	x					
Aktuálnost a odborný přínos práce		x				

Text posudku:

Hned v úvodu svého posudku bych chtěla zdůraznit, že Ladislav Beneš, lakonicky řečeno, odvedl na své bakalářské práci veliký kus práce. Je evidentní, že prošel množstvím materiálů a shromáždil řadu velmi detailních informací, které jsou pro nás z velké části nové a pomáhají nám doplnit mozaiku vědomostí, které o problematice vývoje tanečního školství na našem území máme. To je věc, kterou považuji za významné plus obhajovaného textu. Za jisté minus pak považuji to, že pan Beneš ne vždy našel pro čtenáře srozumitelný a logicky vrstvený způsob, jak se o informace podělit.

Práce Ladislava Beneše se zabývá situací v pražském tanečním školství v období ohraničeném dvěma válečnými konflikty, které nás v průběhu 20. století postihly. Z podstaty věci vyplývá, že se jedná o školství soukromé a že se jedná o vzorek soustředěný na jediné město. Jde tedy o první krok na cestě k dokonalému zmapování této problematiky na celém našem území. Je to ale krok významný.

AMU = DAMU + FAMU + HAMU

Podíváme-li se na souhrn jednotlivých kapitol, vidíme, že se pokusil vyčerpávajícím způsobem obsáhnout otázky: co, kdo, kdy, kde, proč, jak, s kým a mnohdy i za kolik v daném období vyučoval.

V první části textu autor shrnuje spektrum škol, které bylo možné v Praze nalézt, přičemž ve druhé kapitole krátce přibližuje i dobové okolnosti, momentální situaci a postavení tanečního umění, ve které tyto školy působily. Snaží se také o pojmenování a výčet hlavních proudů a směrů, které zastupovaly. V dalších kapitolách nabízí podrobnosti o jejich alokaci, termínech a délce výuky, školném, podrobnosti o frekventantech školy a popisuje i sebe prezentaci a výstupy jednotlivých škol v podobě veřejných představení. Za velice prospěšný a hodnotný materiál považuji rozsáhlé přílohy, kterými je práce opatřena. Kostra práce, kterou Ladislav Beneš předkládá je smysluplná a nosná. Text má na první pohled jasné a přehledné členění. Problémem je – jak již bylo řečeno – že se jí ne vždy podařilo stejně přehledně naplnit.

V zásadě až po stranu 26 se Ladislavovi daří dodržovat to, co v názvech kapitol sliboval. Od kapitoly č. 4, tedy ve chvíli, kdy se dostává k větším podrobnostem, které o zkoumaném tématu zjistil, se tak trochu chytá do vlastní pasti. Právě proto, že informací, které shromáždil, je tolik, někdy je mu zatěžko se některých ve jménu přehlednosti textu vzdát. Někdy je umisťuje na nesprávná místa (viz dále). Čtenáři nepomáhá bohužel ani tím, že by se na začátku, nebo na konci kapitoly dopustil nějakého stručného shrnutí, nějaké obecné informace, kterou zkoumaný segment přinesl. Čím blíže ke konci, tím více se jeví Benešova práce jako surový materiál, který dostává badatel k tomu, aby si z něj ty nejdůležitější závěry vyrobil sám. Čtení této textu části textu proto také vyžaduje stále větší soustředění
A nyní tedy k jednotlivým poznámkám k textu.

- 1) Od str. 7 – kap. „Školy výrazového tance“ Zde bych asi doporučovala jednotlivé směry více oddělit. Možná by si každý jeden z nich ve jménu přehlednosti textu zasloužil vlastní podkapitolu. Zařazení gymnastických směrů do této kapitoly je možná také věc pro další disputaci.(str. 8) O pedagogické práci Jeanette Palzeffové (str. 8) se na rozdíl od ostatních dam jmenovaných v této kapitole nedozvídáme nic. Jakou techniku vyučovala, nevíme – nahrazuje jí jen zmínka o jisté filozofii, kterou se při výuce řídila. Chápu, že možná nebylo kde brát, tato disproporce by si ale možná zasloužila komentář.
- 2) Na straně 13 mne trochu zarazila zmínka o americké hluchoněmé tanečnici, která se jmenovala David Marwell. Naopak Ladislavovi velice děkuji, že se mu podařilo zjistit jméno hluchoněmé tanečnice, která vyučovala v Brně Ritu-Ritu! V zásadě je záslužné, že se této specifické výuce věnuje blíže. Možná bych jen komentovala zařazení medailonku Mubi Urbanové (str. 14), protože je jediná ze zmiňovaných pedagožek, které se této cti dostalo, aniž by byl důvod jakkoliv okomentován.
- 3) Str. 17 – Část textu, který osvětluje životní situace, které vedly některé tanečnice k založení školy, bych rozhodně doporučila řadit jinam, než do kapitoly o alokaci jednotlivých škol. Nejlépe by jí bylo v kapitole předešlé

AMU = DAMU + FAMU + HAMU

- 4) I v této kapitole se ukazuje jako velká škoda, že se diplomant nedostal k nějakým základním shrnutím. Lze z ní např. vydobýt informaci, že některé sály, ve kterých školy působily, slouží jako kulturní stánky doposud. Za všechny: na str. 20 by si tak možná všiml vztahu, který má jeho Alma Mater k paláci Unitárie. Další taková škoda je, že se nepozastavil nad umístěním školy Elizabeth Duncanové. Fenomén Ženského domu a potažmo i Ženských domovů na Smíchově totiž velmi vypovídá o jednom z impulzů vedoucích k novému pojetí tance a tedy i taneční pedagogiky, které zkoumá (str. 19). Totéž platí pro absenci jakéhokoliv komentáře u sídla školy Bertl Sommerové Kallmanové. (Obojí by se mu bývalo hodilo do kapitoly č. 10).
- 5) Jako vsuvku bych vložila výtku k používání poznámky pod čarou. Způsob, který Ladislav zvolil (slučování dvou až tří citačních poznámek u jedné části textu) ho činí velice nepřehledným.
- 6) Kapitola č. 4 (str. 25) by vzhledem ke svému obsahu, snesla určitě jiný název. Její velká část se totiž zabývá spíše prezentací či sebe prezentací škol. Tak, jak je nazvána, slibuje více nějaké shrnutí (opět), ve které dny a hodiny se učilo nejvíce, kolikrát se lektor měl šanci potkat s jednou skupinou žáků a podobně.
- 7) Str. 36 poslední odstavec: Kam že to můžeme řadit školu Anny Gromwellové?
- 8) Za velice zajímavou kapitolu naopak považuji kapitolu č. 7-„Představení škol (str. 40.). Zasloužila by si ale jasnější a přehlednější členění. Někdy možná výstižnější názvy (str. 53). Některé podrobnější rozборы by si zasloužili vlastní podkapitolu (např. problematika hudebního doprovodu, která je nesmírně zajímavá). A (opět) by zde bylo hezké najít nějaké všeobecné shrnutí.
- 9) Velice zajímavé jsou pak další kapitoly, které se věnují obvyklým i neobvyklým příležitostem k prezentaci škol (kap. 8, 11 - 14) a jejich spolupráci s různými spolky (kap. 9). Vzhledem k stavbě textu jsou však možná příliš podrobné a (opět) u nich nedojde k žádnému obecnému shrnutí.
- 10) Kap. 10 by si zasloužila mnohem větší prostor. Rozhodně bych ji zařadila jinam.
- 11) Naopak mi v textu citelně chybí samostatná kapitola zabývající vztahem škol, jejich frekventantů a tanečních skupin či souborů, které někteří pedagogové také zřizovali a choreograficky vedli – to že si provozem školy nevydělávali jen na živobytí, ale zároveň si vychovávali tanečnický se specifickými dovednostmi je důležitý prvek, který formoval i podobu novodobého tance u nás.
- 12) Ještě poznámka k závěru – na rozdíl k velmi pečlivě vybudovanému úvodu poněkud zaostává. Právě absentující průběžná shrnutí jednotlivých segmentů práce by byla diplomantovi pomohla jasně, detailně a přehledně pojmenovat všechny aspekty zkoumaného celku.

AMU = DAMU + FAMU + HAMU

Otázky k obhajobě:

1) Chtěla bych diplomanta požádat, aby při obhajobě pro komisi velice stručně shrnul:

- a) Jaké hlavní směry a techniky tance se v Praze ve zkoumaném období vyučovaly?
- b) Které z tehdejších škol považuje za nejvýznamnější?
- c) V jakém věkovém rozpětí se pohybovali frekventanti těchto škol?
- d) Koho tyto školy vychovávaly?

2) Dokázal byste vysvětlit pojem „meloplastika“, který se často nachází v nabídce technik, které jednotlivé školy vyučují?

3) Víte, proč byly již zmíněné Ženské domovy a Ženské domy ve své době pokrokové?

Přes tyto výtky považuji práci pana Ladislava Beneše za přínosnou a hodnotnou. Výsledný text je zajímavý a v mnohých ohledech čtivý, obsahuje jen malé množství překlepů. Práci doporučuji k obhajobě a těším se na diskusi nad ní.

Celkové hodnocení

Práci k obhajobě: **doporučuji**

Navrhuji hodnocení: **B - C**

Podpis hodnotitele:

Datum: 22. 5. 2017